

הערת חידושי הר"ם על גירסת הגרא"א

"זקנים" במקום "שבעים ושנים זקנים", וישובה

בנימוקים

כתב היד ממנו הועתקו הדברים דלהלן הוא קובץ חידושים תורה של אחד מחכמי ליטא רבי אליהו רובינשטיין זצ"ל ליד העיר סובאלק המכנה עצמו בכתה"י "בן לא"א המופלג וו"א זיורא אלוקים] אחד מנכבי ויקרי סובאלק נזכר לגאון הגדול המקובל מורה ר' שרגא פייבוש ז"ל אב"ד וילקאמיר בפולין בעמ"ס מנותת שלמה ומנתת כליל אשר היה חתנו של הגרא"א ז"ל". כתה"י משנת תר"ס כולל חידושי תורה מאות המחבר הנ"ל והערות ששמע וקיבל מכמה מגאנוי הזמן. בינויהם את היישוב והערה דלקמן איתן שמע מפי הגאון בעל התפארת יעקב אותו הוא מכנה "ידידי המנוח". כתה"י נמצא בספריה הלאומית בירושלים

שמעתין מפי ידידי המנוח הרב הגאון ר' יעקב געזונדהייט ז"ל בעמ"ס ספרי תפארת יעקב על חוץ"מ ותפארת יעקב על מסכת גיטין ועל חולין אשר היה אב"ד ק"ק ווראשא, כי נשאל מאת הרב הגאון הגדול החסיד בוצינה קדישא מרנא ר' יצחק מאיר אלטער זצ"ל בעמ"ס חידושי הר"ם, כי איש אלוקים הגאון החסיד רבניו אליו מווילנא ז"ל בחיבורו אליו רבא במס' ידים פ"ד משנה ב' על הא דתנן אמר ר"ש בן עוזאי מקובלני מפי שבעים ושנים זקנים ביום שהושיבו את ר' אלעוזר בן עזריה בישיבה שכל הזבחים וכו'. וגרס זקנים [במקומות זקנים] וזהו כנגד הגם' בזבחים י"ב ע"ב דעתה שם למה לי למתנה שבעים ושנים זקנים ופירש"י ליתני זקנים עכ"ל - דכללו בחודא שיטתה הו קיימת, ופירש רשות ז"ל בחודא - בישיבה אחת היו יושבין וכולן היו כאיש אחד עכ"ל. ולהכי תנן זקנים ולא זקנים. ותירץ לו הגאון ר' יעקב געזונדהייט ז"ל הנ"ל דלפירושי ז"ל קשה אריכות הלשון של הגם' בזבחים פריך למה לי למתנה שבעים ושנים זקנים דהו"ל לגמ' פרוך כך בזה"ל - זקנים? זקנים מבquia ליה. (יעווי ברש"י "דרגרס כנ" ודור"ק) לכן פירש דקושית הגם' היא רק על הוספת המניין "שבעים ושנים" דلامאי נ"ט לנ. ותירץ ע"ז הגם' דכללו שבעים ושנים בחודא שיטתהו הו קיימו, כולן מסכימים לזה ואין אחד מהם חולק ע"ז, אבל לא על תיבת זקנים קאי פירצת הש"ס. וא"כ, כיוון דתנא שבעים ושנים לא שייך למימר עוד זקנים רק זקנים לשון רבים. לכן הגרא"א ז"ל גרס שבעים ושנים זקנים כי גם הוא פירש הגם' כהנ"ל ודלא כפירש"י ז"ל ונכון הוא.

למנני זקנים - ליתני זקנים. משמע שלמד שהשאלה שכתוב בכתה"י שרשי" גרס כן ולא כפי ובאמת המחבר זצ"ל ציין לבסוף שפירוש הגרא"א הוא דלא כרש"י. (העורך).

* נ"ל דנתכוין לומר שבגמ' גרס כן ולא כפי שכתוב בכתה"י שרשי" גרס כן. דלשון הגם' היא "למה לי למתני שבעים ושנים זקנים" וכו'. ורש"י השמיית את המניין "שבעים ושנים" והעתיק למה לי